

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 902

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 decembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 538 din 15 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-4
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
79. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991	5-7
1.091. — Hotărâre pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

DECIZIA Nr. 538

din 15 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Justin Ovidiu Paraschiv și Ileana Constantinescu în Dosarul nr. 928/42/2012* al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 129D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art. 58 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 15 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din data de 4 februarie 2014 (îndreptată prin Încheierea din 18 februarie 2014), pronunțată în Dosarul nr. 928/42/2012*, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Justin Ovidiu Paraschiv și Ileana Constantinescu cu ocazia soluționării unei cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 247/2005.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 33 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 sancționează atitudinea persoanelor care au formulat cereri de chemare în judecată, în considerarea termenelor și condițiilor prevăzute de dispozițiile Legii nr. 10/2001 și Legii nr. 18/1991 și de Decizia nr. XX/2007

a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vigoare la momentul sesizării instanțelor, obligându-i să se supună noii ordini de drept intervenite ulterior și anulându-le orice drept câștigat și născut sub imperiul vechii legi. Astfel, se aduce atingere prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. De asemenea, dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 33 și art. 35 vin în contradicție și cu prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală, deoarece se creează o situație mai favorabilă pentru destinatarii Legii nr. 10/2001 cărora le este aplicabil termenul cel mai scurt de 12 luni, față de cei cărora le sunt aplicabile termenele de 24 și 36 de luni.

5. În ceea ce privește dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 33, art. 34 și art. 35, autorii susțin că acestea încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție. Acest drept fundamental permite depunerea oricărei cereri a cărei rezolvare este de competența instanțelor judecătorești, iar caracterul legitim sau nelegitim al cererilor va fi apreciat în urma judecării lor și va fi constatat prin hotărâre judecătorească.

6. **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată din necesitatea realizării unui cadru normativ unitar pentru urgentarea și finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a bunurilor imobile preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, și a fost determinată de lipsa de eficiență a reglementărilor anterioare de restituire a proprietăților în România, constatată și de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a inițiat față de România procedura-pilot prin Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. Arată că Legea nr. 165/2013 nu are caracter retroactiv, întrucât nu desființează și nu modifică situații juridice, ci se aplică situațiilor de fapt referitoare la cererile nesoluționate, care vor continua a fi soluționate potrivit noii legi, aplicarea imediată a legii noi rezultând, în acest caz, din nevoia de previziune și de uniformitate a aplicării acesteia tuturor cererilor nesoluționate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013, prin care legiuitorul a dispus ca normele noului act normativ să se aplice și proceselor aflate pe rolul instanțelor având ca obiect restituirea imobilelor preluate abuziv, sunt retroactive, întrucât, în baza acestor norme coroborate cu art. 33, art. 34 sau art. 35 din același act normativ, în cele mai

multe cauze, similare cu aceasta, a fost ridicată, din oficiu, excepția prematurității acțiunilor formulate în temeiul Legii nr. 10/2001. În aceste condiții, s-a acționat, de fapt, asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. Noua lege nu poate interveni asupra proceselor aflate în curs de judecată pe rolul instanțelor, întrucât o astfel de modificare nu face decât să creeze confuzii în înțelegerea și aplicarea corectă a principiului constituțional al neretroactivității legilor.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând Încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

11. Deși instanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013, din modul de formulare a criticilor de neconstituționalitate Curtea reține că autorii excepției sunt nemulțumiți de aplicarea în cauza dedusă judecării a dispozițiilor art. 33, art. 34 alin. (1) și a celor ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013. Astfel, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 4: *„Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;*

— Art. 33: *„(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 34 alin. (1): *„Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.”;*

— Art. 35 alin. (2): *„În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”*

12. În opinia autorilor excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (1), (2), (3) referitor la accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6, art. 13 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 instituie în sarcina entităților investite de lege obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de a emite o decizie de admitere sau de respingere a acestora în termen de 12 luni (entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri), în termen de 24 de luni (entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri) și în termen de 36 de luni (entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri). Aceste termene curg de la data de 1 ianuarie 2014. De asemenea, Curtea observă că litigiul aflat pe rolul instanței de judecată, în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, privește obligarea Statului Român prin Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor la analizarea dosarului autorilor excepției și emiterea unei dispoziții, în consecință.

14. Prin urmare, având în vedere dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 raportate la cele ale art. 33 din aceeași lege, precum și obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi*

sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”. Or, „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului.

15. Ca atare, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 raportate la cele ale art. 33 din aceeași lege.

16. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

17. Curtea observă că, în măsura în care a constatat constituționalitatea textului de lege criticat într-o anumită interpretare ce rezultă direct din dispozitivul deciziei, devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Rațiunea aplicării acestor dispoziții legale constă în faptul că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Justin Ovidiu Paraschiv și Ileana Constantinescu în Dosarul nr. 928/42/2012* al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

de art. 146 lit. d) din Constituție că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, dar sunt excluse din cadrul constituțional toate celelalte interpretări posibile (a se vedea Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și Decizia nr. 13 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 13 februarie 2014).

18. Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a intervenit după momentul sesizării instanței de contencios constituțional de către instanța judecătorească, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, ca devenită inadmisibilă.

19. În ce privește dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că acestea consacră dreptul persoanei care se consideră îndreptățită de a se adresa instanței judecătorești în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de art. 33 și 34 din același act normativ, în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele menționate. Având în vedere că textul de lege criticat vizează o cale de atac ce poate fi introdusă împotriva deciziilor emise potrivit art. 33 și 34 din lege, așadar un text de lege care, teoretic, va fi aplicabil abia după scurgerea termenelor prevăzute de cele două articole menționate, rezultă că art. 35 nu este, în acest moment, incident în cauză, neavând legătură cu soluționarea acesteia, în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

20. Ca atare, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 raportate la cele ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991**

Având în vedere publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 182 din 29 iunie 2013 a Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, prin care au fost abrogate Directiva 78/660/CEE din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale și Directiva 83/349/CEE din data de 13 iunie 1983 privind conturile consolidate, directive care au stat până în prezent la baza reglementărilor contabile aplicabile operatorilor economici din România din diferitele domenii de activitate,

ținând cont că termenul de transpunere a noii directive contabile în legislația internă, prevăzut la articolul 53 „Transpunere” din Directiva 2013/34/UE, este data de 20 iulie 2015, astfel încât primele raportări financiare întocmite de entități ulterior acestei date trebuie să fie conforme cu noile cerințe contabile europene,

având în vedere faptul că în România transpunerea Directivei 2013/34/UE se va realiza prin elaborarea unor acte normative de către instituțiile cu atribuții de reglementare prevăzute la art. 4 alin. (1) și (3) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

pornind de la necesitatea/utilitatea intrării în vigoare a reglementărilor naționale conforme cu noua directivă începând cu data de 1 ianuarie 2015, justificată prin rațiuni de ordin practic, întrucât pentru cea mai mare parte a entităților din România exercițiul financiar coincide cu anul calendaristic, și luând în considerare că fezabilitatea implementării noii directive este sporită dacă entitățile debutează perioada de raportare cu solduri de deschidere ce respectă noile reguli comunitare,

ținând cont de necesitatea creării premiselor legale în vederea reducerii sarcinilor administrative ale entităților și, implicit, a costurilor, inclusiv a celor asociate contabilității și raportărilor financiare, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, obiective cuprinse în diferite comunicări și rezoluții adoptate la nivelul Uniunii Europene,

întrucât amânarea simplificării sistemului de raportare financiară pentru microentități, așa cum sunt definite în Directiva 2013/34/UE, ar avea ca efect menținerea în sarcina acestora a actualelor sarcini administrative, aspect care nu concordă cu obiectivele cuprinse în Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Small Business Act pentru Europa”,

ținând cont de necesitatea întăririi disciplinei în mediul de afaceri, prin măsuri care să evite cazurile în care societățile publice situații financiare anuale ce cuprind informații care sunt ulterior modificate, inducând astfel în eroare utilizatorii acestor informații, respectiv autorități ale statului, instituții financiar-bancare și alți creditori,

având în vedere faptul că sistemul simplificat de contabilitate prevăzut la art. 5 alin. (11)—(14) din Lege nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil începând cu anul 2011 operatorilor economici care în exercițiul financiar precedent au înregistrat cifra de afaceri netă sub echivalentul în lei al sumei de 35.000 euro și totalul activelor sub echivalentul în lei al sumei de 35.000 euro, nu își mai găsesc corespondent în noul cadru contabil comunitar reprezentat de Directiva 2013/34/UE deoarece măsurile europene de simplificare a sarcinilor administrative sunt construite pe principii și criterii diferite, ceea ce impune abrogarea prevederilor referitoare la sistemul simplificat de contabilitate începând cu 1 ianuarie 2015,

ținând cont de necesitatea actualizării cadrului legal în scopul implementării adecvate a noilor cerințe speciale referitoare la obligațiile entităților de interes public definite în noile directive europene din domeniul contabilității și al auditului statutar,

având în vedere necesitatea abrogării prevederilor referitoare la organizarea și funcționarea Consiliului Contabilității și Raportărilor Financiare, a cărui existență în cadrul instituțional din domeniul reglementării contabile la nivel național nu se mai justifică deoarece consultarea cu privire la reglementările contabile aplicabile operatorilor economici se va efectua prin colaborare cu organisme profesionale de profil,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 18 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Persoanele fizice care desfășoară activități în scopul realizării de venituri au obligația să conducă evidența contabilă pe baza regulilor contabilității în partidă simplă sau, la opțiunea acestora, pe baza regulilor contabilității în partidă dublă, potrivit reglementărilor contabile emise în acest sens, cu excepția situației în care în legislația fiscală se prevede altfel.”

2. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Normele și reglementările contabile specifice anumitor domenii de activitate se elaborează și se emit de instituțiile cu atribuții în acest sens, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, după cum urmează:

a) de către Banca Națională a României, pentru instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale, definite potrivit reglementărilor legale, înscrise în Registrul general, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică, definite potrivit legii, care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror

activitate este limitată la prestarea de servicii de plată, respectiv emitere de monedă electronică și prestare de servicii de plată, și pentru Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar;

b) de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, pentru entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de această instituție.”

3. La articolul 5, alineatele (11)—(14) se abrogă.

4. La articolul 9, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Societățile-mamă, definite astfel în reglementările contabile aplicabile grupurilor de societăți, întocmesc și prezintă și situații financiare anuale consolidate, în condițiile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.”

5. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contabilitatea se organizează și se conduce, de regulă, în compartimente distincte, conduse de către directorul economic, contabilul-șef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție. Aceste persoane trebuie să aibă studii economice superioare.

Prin *persoană împuternicită să îndeplinească funcția de director economic sau contabil-șef* se înțelege o persoană

angajată potrivit legii și care are atribuții privind conducerea contabilității entității.”

6. La articolul 10, alineatul (3¹) se abrogă.

7. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Exercițiul financiar reprezintă perioada pentru care trebuie întocmite situațiile financiare anuale și, de regulă, coincide cu anul calendaristic.

(2) Durata exercițiului financiar este de 12 luni.

(3) Exercițiul financiar poate fi diferit de anul calendaristic pentru sucursalele cu sediul în România, care aparțin unei persoane juridice cu sediul în străinătate, precum și pentru persoanele juridice cu sediul în România.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică: instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancare, definite potrivit legii, înscrise în Registrul general, instituțiilor de plată și instituțiilor emitente de monedă electronică, definite potrivit legii, care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la prestarea de servicii de plată, respectiv emiteri de monedă electronică și prestare de servicii de plată, entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(5) Persoanele nou-înființate, care se încadrează în categoria celor prevăzute la alin. (3), pot opta pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic de la data înființării acestora.

(6) Persoanele care optează pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic, potrivit alin. (3) și (5), au următoarele obligații:

a) să întocmească și să depună raportări contabile anuale la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în condițiile prevăzute la art. 37;

b) să înștiințeze în scris unitatea teritorială a Ministerului Finanțelor Publice despre exercițiul financiar ales, cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de începutul exercițiului financiar ales. Persoanele nou-înființate depun înștiințarea respectivă în termen de 30 de zile calendaristice de la data înființării.

(7) Cu excepția cazurilor în care persoana juridică străină sau societatea-mamă străină își schimbă data de raportare ori au loc operațiuni de reorganizare, potrivit legii, data aleasă pentru întocmirea de situații financiare anuale în condițiile prevăzute la alin. (3) nu poate fi modificată de la un exercițiu financiar la altul.

(8) Exercițiul financiar al unităților nou-înființate începe la data înființării, potrivit legii.

(9) Exercițiul financiar al unei persoane juridice care se lichidează începe în ziua următoare încheierii exercițiului financiar anterior și se încheie în ziua precedentă datei când începe lichidarea. Perioada de lichidare este considerată un exercițiu financiar distinct față de cel precedent, indiferent de durata sa.

(10) Exercițiul financiar pentru instituțiile publice este anul bugetar.”

8. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1)—(4) au obligația să întocmească situații financiare anuale.”

9. La articolul 28, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul fuziunii, divizării sau lichidării, în condițiile legii, caz în care situațiile financiare au aceleași componente cu situațiile financiare anuale.”

10. La articolul 28, alineatul (12) se abrogă.

11. La articolul 29, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă situațiile financiare anuale ale societății-mamă sunt prezentate în vederea aprobării odată cu situațiile financiare anuale consolidate, iar societatea-mamă are obligația de auditare, cele două rapoarte de audit pot fi prezentate sub forma unui singur raport.”

12. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Membrii organelor de administrație, de conducere și supraveghere ale persoanelor juridice au obligația de a asigura ca situațiile financiare anuale, raportul administratorilor și raportul privind plățile către guverne, atunci

când există obligația întocmirii acestuia potrivit reglementărilor contabile aplicabile, să fie întocmite și publicate în conformitate cu legislația națională.

(2) Membrii organelor de administrație, de conducere și supraveghere ale societății-mamă au obligația de a asigura ca situațiile financiare anuale consolidate, raportul consolidat al administratorilor și raportul consolidat privind plățile către guverne, atunci când există obligația întocmirii acestuia potrivit reglementărilor contabile aplicabile, să fie întocmite și publicate în conformitate cu legislația națională.”

13. La articolul 33, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Situațiile financiare anuale consolidate constituie un tot unitar și au componentele prevăzute de reglementările contabile aplicabile.”

14. La articolul 33, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Atunci când societatea are obligația să întocmească un raport consolidat al administratorilor, pe lângă raportul administratorilor întocmit pentru situațiile financiare anuale ale societății-mamă, cele două rapoarte pot fi prezentate sub forma unui singur raport.”

15. La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În înțelesul prezentei legi, prin *persoane juridice de interes public* se înțelege: societățile ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată; instituțiile de credit; instituțiile financiare nebancare, definite potrivit reglementărilor legale, înscrise în Registrul general; instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică, definite potrivit legii, care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la prestarea de servicii de plată, respectiv emiteri de monedă electronică și prestare de servicii de plată; societățile de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare; fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative și administratorii acestora; societățile de servicii de investiții financiare, societățile de administrare a investițiilor, organismele de plasament colectiv, depozitari centrali, casele de compensare, contrapărți centrale și operatori de piață/sistem autorizați/avizați de Autoritatea de Supraveghere Financiară; societățile/companiile naționale; societățile cu capital integral sau majoritar de stat; regiile autonome.”

16. La articolul 36, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Consiliul de administrație, respectiv directoratul societății-mamă, definită astfel de reglementările contabile aplicabile, este obligat să depună la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice situațiile financiare anuale consolidate, potrivit prevederilor legale în vigoare, în termen de 15 zile de la aprobarea acestora, dar nu mai târziu de 8 luni de la încheierea exercițiului financiar al societății-mamă.”

17. După articolul 36 se introduc două noi articole, articolele 36¹ și 36², cu următorul cuprins:

„Art. 36¹. — Se interzice depunerea la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice a mai multor seturi de situații financiare anuale pentru același exercițiu financiar.

Art. 36². — Erorile constatate după depunerea situațiilor financiare anuale se corectează la data constatării lor, potrivit reglementărilor contabile emise de instituțiile prevăzute la art. 4 alin. (1) și (3), după caz.”

18. La articolul 41, punctul 2, litera g) și punctul 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„g) depunerea declarației din care să rezulte că persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1)—(3) nu au desfășurat activitate, respectiv a înștiințării prevăzute la art. 27 alin. (6) lit. b);

9. nerespectarea prevederilor art. 10 și 36¹.”

19. Articolul 48 se abrogă.

Art. II. — Dezvoltarea cadrului instituțional în domeniul contabilității publice se realizează prin Consiliul contabilității publice, condus de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor

Publice care coordonează departamentul cu atribuții în elaborarea reglementărilor contabile pentru sectorul public, având funcția de președinte. Modul de organizare și funcționare, atribuțiile, componența, numărul membrilor Consiliului contabilității publice, precum și ale Secretariatului acestuia se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 401/2005 privind înființarea Consiliului Contabilității și Raportărilor Financiare prin reorganizarea Colegiului Consultativ al Contabilității, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 16 mai 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015.

Art. V. — Situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar 2014 se întocmesc potrivit reglementărilor legale aplicabile până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. VI. — Reglementările contabile prevăzute la art. I pct. 1 se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se emite în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov
Ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism,
Florin Nicolae Jianu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 10 decembrie 2014.
Nr. 79.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2015, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată se stabilește la 975 lei lunar, pentru un program complet de lucru de 168,667 de ore în medie pe lună în anul 2015, reprezentând 5,781 lei/oră.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2015, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată se stabilește la 1.050 lei lunar, pentru un program complet de lucru de 168,667 de ore în medie pe lună în anul 2015, reprezentând 6,225 lei/oră.

Art. 2. — Pentru personalul din sectorul bugetar, nivelul salariului de bază, potrivit încadrării, nu poate fi inferior nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut la art. 1.

Art. 3. — (1) Stabilirea, pentru personalul încadrat prin încheierea unui contract individual de muncă, de salarii de bază sub nivelul celui prevăzut la art. 1 și 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin inspectoratele teritoriale de muncă județene și al municipiului București, împuternicit, după caz, prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — La data prevăzută la art. 1 alin. (1), Hotărârea Guvernului nr. 871/2013 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb
Ministrul delegat pentru dialog social,
Aurelia Cristea
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov

București, 10 decembrie 2014.
Nr. 1.091.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

